

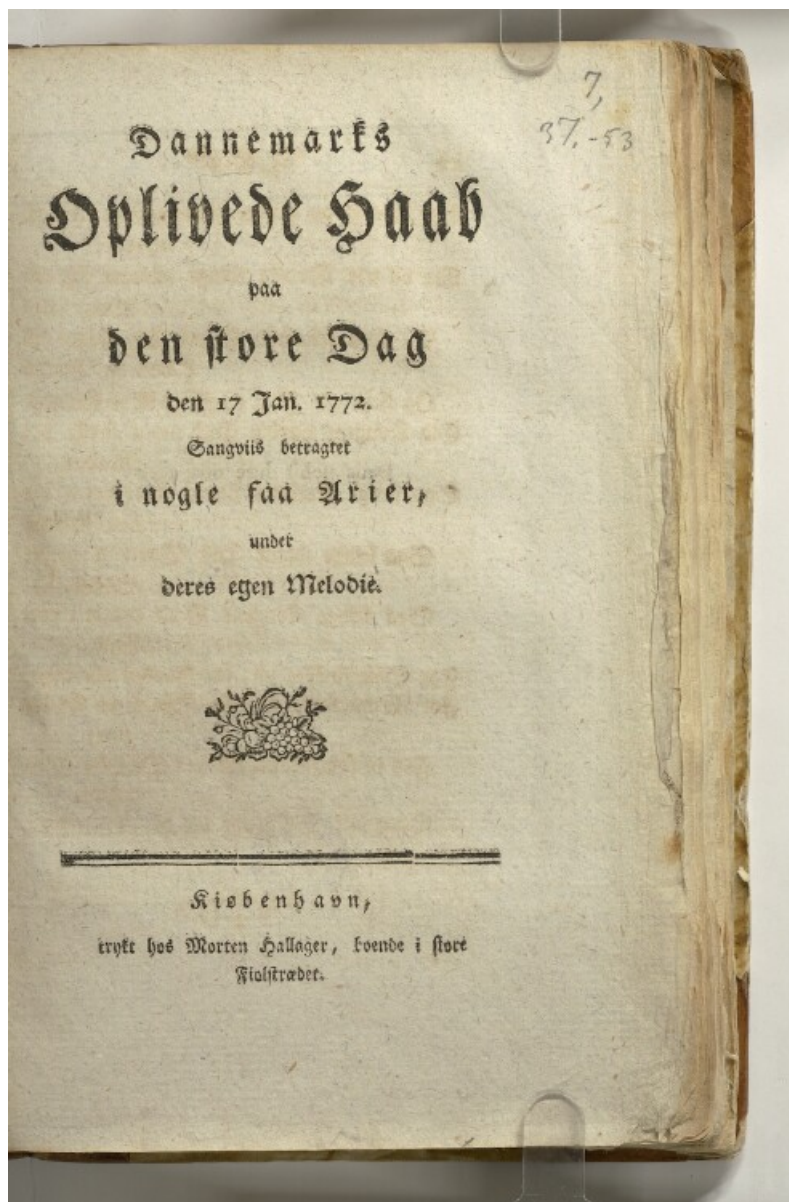
Titel: Dannemarks oplivede Haab paa den store Dag den 17 Jan. 1772. Sangviis betragtet i nogle faa Arier, under deres egen Melodie.

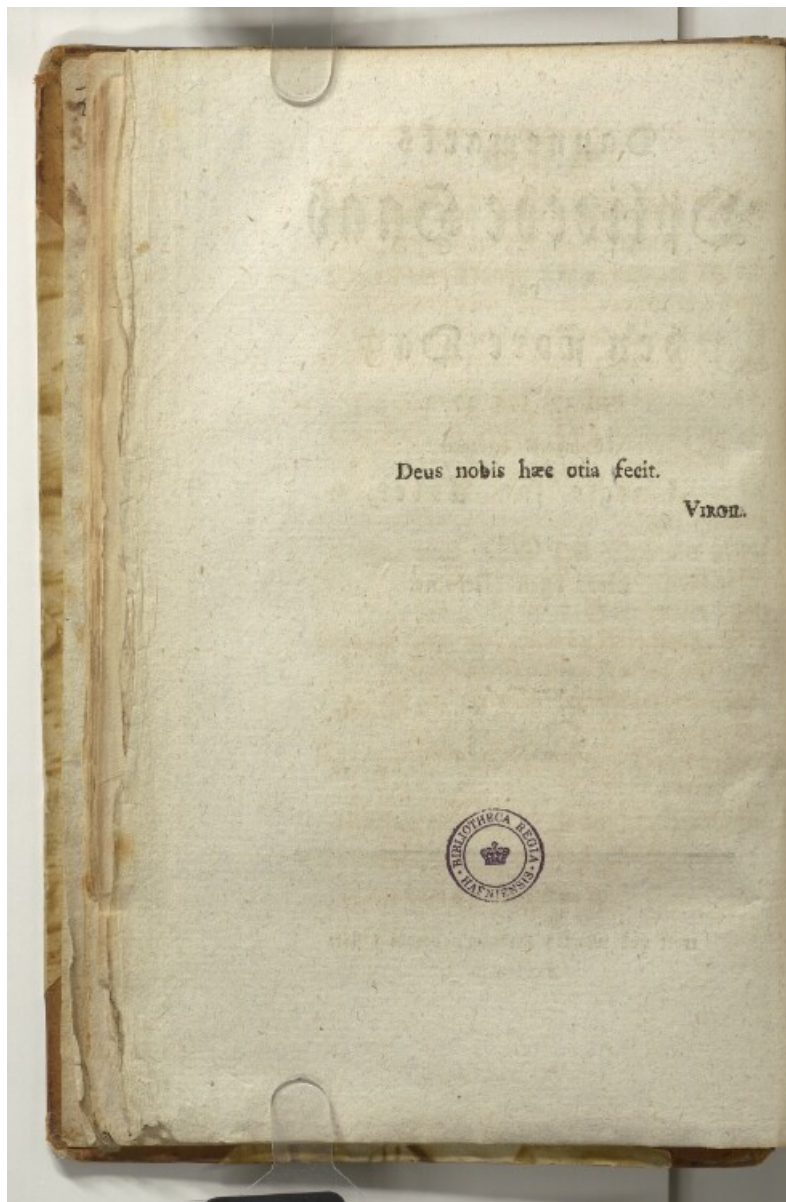
Citation: "Dannemarks oplivede Haab paa den store Dag den 17 Jan. 1772. Sangviis betragtet i nogle faa Arier, under deres egen Melodie.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 4*, Morten Hallager, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_004-shoot-workid2_004_007/facsimile.pdf (tilgået 04. december 2021)

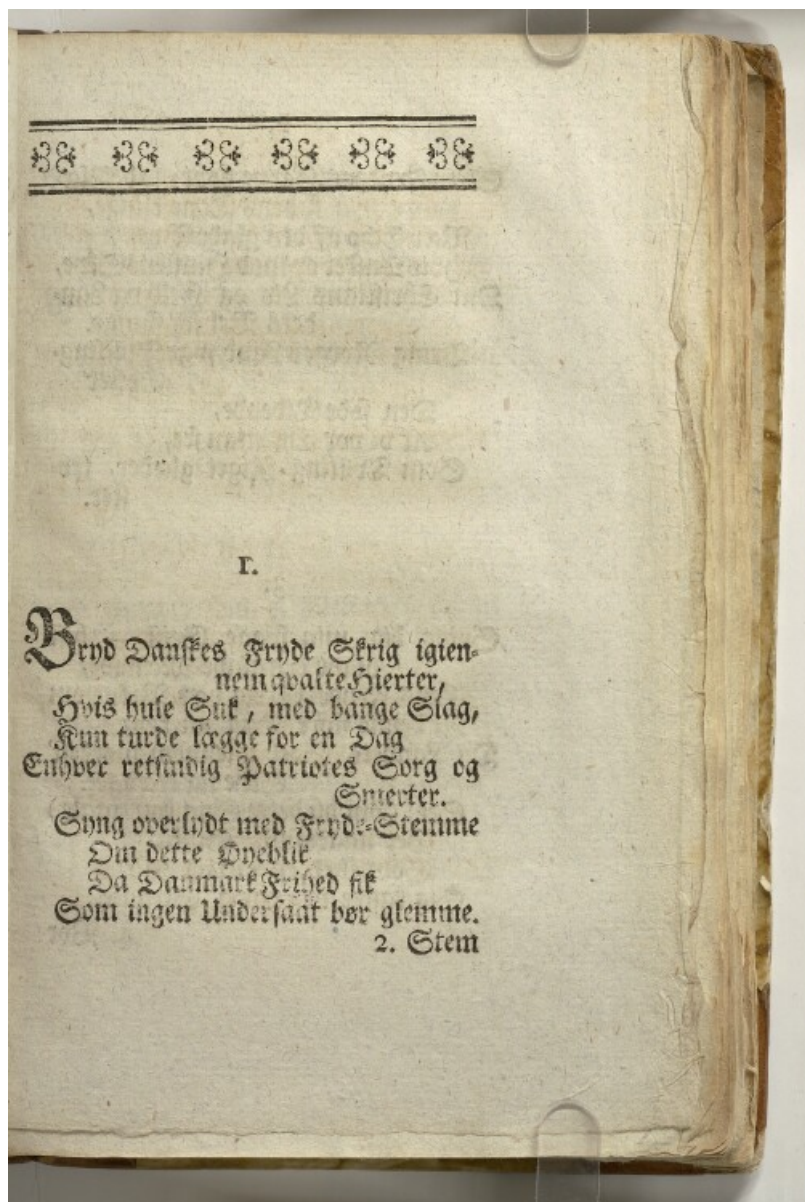
Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 4

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

I.

Bynd Danffes Fryde Skrig igien-
nem qualte Hierter,
Hvis hule Sul, med bange Slag,
Kun turde lægge for en Dag
Enhver retfærdig Patriotes Sorg og
Smerter.
Sung overlødt med Fryde-Stemme
Dui dette Øneble
Da Danmark Frihed fik
Som ingen Underfaat bør glemme.
2. Stem

2.

Stem Frydens Harpe høyt, lad Glæ-
dens Tone klinge,
Vær Echo af den glade Bue,
Hvis Duffer op mod Himlens Skye,
Om Christians Liv og Held og Lan-
dets Vel sig svinge.
Bring Norges Land, var Tvilling-
Søster
Den søde Tidende,
At vi vor Christian see,
Som Tvilling-Riget glæder, trø-
ster.

3.

Sving dig min svage Geist — hist
blant den glade Mængde,
Hvis Fryde-Skrig væk Bidne om
At denne store Dag nu kom
Da Landets Soel igiennem mørkest
Skye sig trængte.
See! (om du dette Syn kan taale)
Det naadesfulde Smil,
Som med en kjerlig Ild
Sig kaster i en yndig Straale.

4. Vor

4.

Vor Konge — Gud! — den store Chri-
stian, som vendte
Til sig sit Landets Kierlighed,
Ved al den Godhed, som han ned
Fra Faders Throne til sit Folk og
Rige sendte.
Han — Folkets rette Lust og Glæde,
Vort ene Rok og Allt,
Betroede sin Gebalt
Til den, ham vilde undertræde.

5.

En Konge, som et Menneske, iblant
kan fensle
Men disse Fersl og soles af
Dem, Himlen ham at styre gavs
Dg just i deres Sul han tidt sig selv
kan spejle.
Vel, naar en Konge vil opdage
Det, som just tiene kan
Til Velfærdt for hans Land
Dg det ey hen til Løfter drage.

6. Et

6.

Et Hierte tidt bedrages kan udaf en
Smigrer
Dg tidt den falske Ven med Smil
Kan saare dybt, som skarpest Piiil,
Tidt under yndigt Sloer er skult den
grimmest' Tigrer.
Men, i Scardeleshed en Fyeste,
Er blottet for slikt Sted —
Dg Riaget ofte Ned
Med sin Regent tillige lider.

7.

Vel! Danmark, som saae din Kon-
ge yndig smile —
Dg Glæden i hver Dye-Steen,
Nu har da Herren lægt dit Neen;
Lad nu din Bon og Tak, derfor til
Himlen ile; —
Du seer dit Haab paa faste Grun-
de —
Som en omstedes skal —
Da Himlens eget Bal
Har det stadfæst med tusind' Munde.

8. Ey

8.

En en uærdig Kæne skal Kongens
Glands tildække —
Men all hans høye Majestet
Heresker altid la'r sig see —
Hvis Undighed oplive kan — naar
hine skræffe —
Bed hver et Bud, fra ham skal gives
Held, og Lyksalighed —
Dg vi herester ved
Skjoldunger grønnes — trives.

9.

Dg Dig, o store Christian! jeg ønsker
Lykke —
Som Jordisk Gud — tilbedes du —
Enhver ndi sit Sind og Hu,
Er stedse villig sigt i Gierning at ud-
trykke:
Dg om en Konges Magt skal reg-
nes —
Fra Landets Kierlighed —
Saa troer enhver, og veed,
At Du, som størst blandt Konger
regnes.

Votum.

Botum

Til Eiden omveltes —
Dg Konsternes Gavn
Som Chaos ommaltes
Skal Christians Navn
Urykkelig findes —
Hos alle, som mindes —
At Oldenborgsk Stamme,
Til Nigernes Fryd,
I Naade den samme —
Dg sterkt udi Dyd —
Har længe paa Thronen i Danmark sat,
Dg aldrig skal Modgang i forreste Nat
Mer kiule den Soel,
Som finner saa klar ogsaa hel
Paa Danmark Voel,
For Doden i sildigste Aar
Frarover vor Gode og Vel,
Det bedste, som Danmark faaer.

